

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/119/2016
Identifikačné číslo spisu: 1111244821
Dátum vydania rozhodnutia: 08.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1111244821.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne E. W., bývajúcej v Z., zastúpenej advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, IČO: 35955341, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, IČO: 30844789, o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4 C 208/2011, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. januára 2015 sp. zn. 6 Co 13/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 24. februára 2014 č.k. 4 C 208/2011-98 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala náhrady škody, za ktorú podľa jej názoru zodpovedá žalovaná v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Žalobkyňa podala proti tomuto rozsudku odvolanie.
2. Okresný súd Bratislava I uznesením z 31. októbra 2014 č.k. 4 C 208/2011-153 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 € [položka č. 7a Sadzobníka, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)]. Aj proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.
3. Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. januára 2015 sp. zn. 6 Co 13/2015 napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 31. októbra 2014 č.k. 4 C 208/2011-153 ako vecne správne (§ 219 O.s.p.) potvrdil.
4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej odvolací súd odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo potvrdil prvostupňové uznesenie, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, i keď zákon č. 71/1992 Zb. s podaním jej odvolania nespája vznik poplatkovej povinnosti. Žalobu v prejednávanej veci podala totiž v čase, keď

konanie o nej bolo ex lege (vecne) oslobodené od súdnych poplatkov. Toto oslobodenie sa vzťahuje na konanie ako celok (teda aj na odvolanie) a trvá až do právoplatného skončenia konania.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu, ktorým dovolateľ prejavuje vôľu, aby bol uskutočnený dovolací prieskum.

5.1. Dovolanie podané do 30. júna 2016, v prípade ktorého podľa vtedy platnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania (napr. pre nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania uvedenej v § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.) ani pre odmietnutie dovolania (napr. z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p.) vyvolalo procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

5.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy bol daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

6. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 5.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní, sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery prijaté v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

7. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

7.1. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, dovolanie ale nesmeruje proti uzneseniu so znakmi uznesenia, proti ktorému bolo dovolanie prípustné podľa § 239 ods. 1, 2 O.s.p.

7.2. Prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nebola spôsobilá založiť namietaná vada spočívajúca v odňatí možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Najvyšší súd už v uzneseniach sp. zn. 3 Cdo 102/2015, 3 Cdo 103/2015, 3 Cdo 174/2015, 3 Cdo 536/2015, 3 Cdo 688/2015, 3 Cdo 828/2015, 3 Cdo 978/2015, 3 Cdo 979/2015, v ktorých išlo o skutkovo a právne obdobnú vec a žalujúcu stranu zastupovala tá istá advokátska kancelária, uviedol, že „samotným vyrubení súdneho poplatku sa účastníkovi neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať“.

7.3. Za dôvod zakladajúci v danej veci prípustnosť dovolania nebolo možné považovať ani nesprávne právne posúdenie veci (viď viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu - najmä R 54/2012, ako aj rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011,

7 Cdo 26/2010, 8 ECdo 170/2014, 3 Cdo 41/2016, 3 Cdo 129/2016).

8. Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

9. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.